

R Par. II. dr.
1663.

den 6 Decem ber

Ong. Reer.

alle vme Dienare! vnde Dienaresse
daer ik een van de pijnsepacte
van sy, beklaige eer vve lamy
vrije absensij, en vrede met mij
dat het noch nu langer verlof,
noch met en ver rechtir saeke sal
moete thuis come, dat z vrouwe
ver brot hibbe, so moet wellicht
dat sondeneit vwo nu wel wille
opleggen van dat te vereffene, datt
sal alles leue myn goede manfa-
tiger, en hat daer geen opinie van
got geve vwo maer patientij,
en gesontkeyt, om salke affle
wachte vme parliciaire affaire
sonder v sonder twijfel wed inde
hou vergijse, en dat soude een
groot vrecht syn, onder het may
schijf, dat se daer enige hoop toe
suggen, maer sy moet almede

u belijft, sile uen ons te behellet, inden dell dylf so schre
lyk luyt on der weecht, vocht worter nach ge edem en
eni ye staetlijs voor Rocke en tabberg en vocht niet een
st men. De prins De winige De my sy, en sterk voest
een meis daek, ann een ciuile pers, en hebbet vocht over
ker yelde, of myn heer noch die goet hyst gelijft
be belijft, om iz skele uen. De ronDe ruyters, die men
vuer het vier in de cuurus, hafft ke senden men hyst
ker uen myn poen iz vendele gesondelen. De skele hafft
ben se ver yele, ver socke yant diensthalte, als dese empelte,
yden syn, dat myn heer. Die daer gelijft te cloen
Re hale, een wan ym yel, en sall hafft hien veder om gene
ick A.D. De vare ver yeff, myn yymme lichyf. De ek neem
eck sondighe noch op vre and, que hafft longwaert,
en weinstre vinner wecar, Dat eck, doch vnde yam synne
het siede vornie er. Lerne, onder hafft my veden vader
De in Den vun vne yde ym, sal zekh byke, ge en De Dijnsen
vrouck verf moede en De Dijnsen
lukken in lucia van eschla bouke vdynghe

gedult hebben, en de her weg dat myn
haar daer is, so wort ech seer gesoliciteert,
van een van myn duenters, die
haar Drievich Kleetsel, van haer vader salig
sal mochten ut leggen, om myn haer
te bedde, die gaet heyt te hebben, om
voor haer eene roek of om achter, kesege
yen, slot tot een roek te koopen van
yeerlant, op de alder nieuste mode,
mits datter. Bleu morant in Coorn
wunt haer sinnelicheyt strekt tot het
bleu morant en gaande dese Commissie
ste aer nimmer wille verhouwe als
uer vnde die sich op alles so welver
staet, en by elck een bekeert is, die
weet wat de nieuste mode is, en
als vnde die gaet heyt sal yebut hebbe,
om die te lope, so bit sy, dat het
sach niet de alder eerste oock, moet
ciole cilo op biassel, een mudamoiselle
oudig mocht gesonden, werden) niet
een letterke versoek aan haer, so het

Herr. Philip heer-

Mijn heer van

Duchorn
fijt jnryjs